

I dag er der utrolig mange mennesker, der skriver, modellerer, maler, laver film osv, og jeg synes, det er et positivt tegn i tiden, at så mange kreative kræfter er på spil. //

Maria Stensgård og Nike

TEKST: GRETHE ROLLE

FOTO: TORBEN AGERSTED

Googler man ordet NIKE, må man lede længe, før navnet viser sig at dække andet end et populært brand.

NIKE (siges som det staves) eksisterede længe, længe før, nogen havde tænkt på sportstøj og hurtige sko, for det er navnet på sejrens gudinde i den græske mytologi, og dermed er der sammenhæng mellem oldtidens og nutidens NIKE.

Forfatteren

Maria Stensgård er oprindelig folkeskolelærer, men har videreuddannet sig til cand.mag. i dansk og kunsthistorie og underviser i dag på VUC i Aabybro. Hun har netop udgivet sin første bog med titlen, "Mit navn er Nike", og selvfølgelig er hun bevidst om, at nogen vil gribe den i forventning om at læse om sportslige præstationer. Men de bliver skuffede eller i bedste fald, overraskede.

Skulpturen

Maria har nemlig haft den græske sagnfigur som følgesvend gennem en stor del af sit 55-årige liv, og det er Nike, der lægger navn til Marias mange oplevelser og tanker.

- Jeg har altid været tiltrukket af marmorskulpturen, Nike fra Samothrake, for jeg synes, den er smuk. Skulpturen mangler ganske vist hals og hovedet, men det passer godt på min ho-

vedperson i bogen, for det føler jeg også af og til, jeg selv gør. Måske er det grunden til, jeg let kan identificere mig med hende.

I begyndelsen af 90erne studerede jeg kunsthistorie i Norge, og allerede den gang var jeg så optaget af Nike at jeg blev inspireret til et tekstiltryk, som jeg stadig har.

Et dusin muntre beretninger

Maria er født og opvokset i Frederikshavn, men har siden boet flere steder i Danmark.

Bogens fortæller, Nike, har fulgt Maria på hendes rejse som lærer, studerende og enlig mor til to, og de tolv fortællinger er en blanding af fiktion og virkelige hændelser, der sikkert vil vække genkendelse, morskab og måske en stille undren blandt hendes samtidige frederikshavnere, morsingboere m.fl.

Trivsel på landet

I dag bor Maria på en landejendom syd for Aalborg, og netop stilheden og den tætte kontakt med naturen har fået langt større betyd-

VUC i Aabybro er den bedste arbejdsplads, jeg nogen sinde har haft. Kollegerne, ledelsen, eleverne, ja hele ånden er simpelthen fantastisk, siger Maria Stensgård, der med mange års erfaring som underviser, ved hvad hun taler om.

- Her oplever jeg den samme stilhed og ro, som da jeg som 14 – 15-årig listede op på kunstmuseet, der dengang lå ovenpå Frederikshavn Bibliotek. Det var blandt andet her, jeg fandt inspiration til at læse kunsthistorie, og i dag oplever jeg natur og kultur som to sider af samme sag. Her er det nødvendige rum til fordybelse, og selv om ikke så mange endnu er bevidste om det, tror jeg tendensen fremover vil være, at flere og flere søger væk fra byen og ud på landet.

Maria mødte sin nuværende mand, mens de begge læste historie på Aalborg Universitet, han sprang dog fra og uddannede sig til kloakmester, mens det for Maria er en livsstil at formidle og skrive. Allerede som helt ung var hun redaktør af KFUK og KFUMs kredsblad

- Jeg skriver fordi jeg ikke kan lade være.

Det havde måske været nærliggende at vælge en journalistuddannelse, men det har aldrig tiltrukket mig. Især ikke i dag, hvor jeg ofte oplever unge journalister med en overfladisk tilgang til stoffet.

Jeg tjener mine penge via min undervisning, og det giver mig frihed til udelukkende at skrive af lyst, som jeg til gengæld har masser af. Jeg skriver altid og har gennem årene skrevet utallige artikler bl.a. om kunst og håndarbejde til fagblade og magasiner.

I dag skriver jeg fast til kunstitidsskriftet North Art Magazine og er mangeårig klummeskribent på Nordjyske Stiftstidende.

Fra manuskript til bog

I 2009 begyndte Maria at skrive de 12 fortællinger, der nu er samlet i den nye bog.

- Jeg blev bremset undervejs i processen, da jeg sendte materialet til en forlægger, der viste sig slet ikke at tale samme sprog som mig. Hun brød sig hverken om handlingen eller min skrivemåde, som hun fandt gammeldags og styrende.

Jeg blev ked af det og tænkte, at så kunne det hele også være ligegyldigt.

Efter et par år fik jeg modet tilbage, for der findes jo mere end ét forlag og dermed også flere meninger.

Jeg begyndte at søge nye muligheder og kontaktede bl.a. forfatteren Per Gammelgaard, som jeg kendte fra Frederikshavn, hvor han i mange år var bibliotekar. Siden 1972 har han udgivet ca. 100 digte, noveller og romaner for børn og voksne, og – skulle det vise sig – på flere forskellige forlag. Per Gammelgaard forstod min frustration, men som han tørt bemærkede : "Du kunne jo bare have spurgt mig".

Meget havde ændret sig i forlagsbranchen i de mellemliggende år, og nu var det kun forlaget Mellemliggende, man uopfordret kunne sende manuskripter ind til. Men pludselig gik det hurtigt, og allerede efter to dage, fik jeg den positive tilbagemelding, at de gerne ville udgive mine fortællinger.

Sidst i januar stod Maria Stensgård omsider med sin første bog i hånden, og går det efter planen, bliver det ikke den sidste.

BOGEN LEVER.....

Aldrig tidligere har antallet af nye bogudgivelser været så højt.

Aldrig har der været så mange danske forfattere som nu - og aldrig har det været lettere at udgive en bog.

At der er krise og lukning blandt nogle af de etablerede forlag, betyder ikke at lysten til at skrive og udgive bøger er faldende.

Mange af nutidens forfattere har opgivet at sende manuskripter til de store forlag og vente i måneder på afslag. De går ofte nye veje og står selv for udgivelsen eller kontakter ét af de nye, alternative forlag, der udgiver bøger på nye og anderledes vilkår.

I modsætning til tidligere, kan næsten alle i dag betjene et tastatur, så det væsentligste krav til en kommende forfatter er lysten til at skrive, og gerne ud fra en original idé til den bog, der måske en dag havner på bestsellerlisterne.

Den hæder opnår de færreste, men glæden ved at stå med en bog, der bærer ens eget navn og titel på omslaget, er umiskendeligt.

Bogens dag

I den foregående artikel fortæller Maria Stensgaard om sin vej til den første bogudgivelse, men det var som underviser i dansk, Maria for nylig arrangerede "Bogens dag" for eleverne på VUC og HF i Aabybro.

Eleverne fik lejlighed til at møde to nordjyske forfattere.

Lise Andersen, tidligere sundhedsplejerske i bl.a. Yemen, Thailand, Grønland og Aabybro, har siden udgivelsen af sin første digtsamling i 1991 skrevet romaner, digte, noveller og faglitterære bøger for børn, unge og voksne. Hendes bøger er alle udgivet på mindre forlag, og Lise fortalte om mødet med de ofte vanskelige udfordringer fra manuskriptets sidste punktum er sat, til øjeblikket, hvor bogen antager en fysisk form.

Forfatteren Per Gammelgaard var oprindelig bibliotekar i Frederikshavn, og allerede i 1972 udkom hans første digtsamling. Siden er det blevet til over 100 udgivelser for børn og voksne, fortrinsvis på etablerede forlag, og Gammelgaard er tilmed én af de forfattere, der er hædret med Statens Kunstfonds arbejdslegat.

Begge forfattere fortalte og læste op for et lydhørt publikum, der også fik lejlighed til en snak med antikvarboghandler Pilegaard, der havde medbragt en del af sit omfattende boglager. Den spændende dag sluttede med et indlæg om "Bogby Ingstrup", hvor bøger handles på en helt ny måde

På de efterfølgende sider kan du læse om endnu en nordjysk forfatters vej til den første bogudgivelse.

